

Indenrigsministeren (Rode): Dette Lovforslag har tidligere været til Behandling i Folketinget og er blevet oversendt til Landstinget, men ikke der behandlet til Ende. Derefter er det i Aar blevet fremsat i Landstinget og er der undergaaet nogle Ændringer, som jeg kort skal omtale.

Den vigtigste Ændring er sket i § 3 og gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til at udvide Statens Rente-garanti for de af Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet udstedte Kasseobligationer til ogsaa at gælde for $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationer, for saa vidt disse udfærdiges for Laan, stiftede senest pr. 11. December Termin 1920. Hidtil har Statsgarantien for Husmandskreditforeningsobligationerne været begrænset til 4 pCts Obligationerne. Man har tidligere i Landstinget drøftet Muligheden af at imødekomme et Ønske fra Husmandskreditforeningerne om ogsaa at faa Garanti for $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationerne, men Folketing og Regering var den Gang enige om, at det var betænkeligt at gaa til denne Udvidelse. Statslaanstypen var saa bestemt knyttet til 4 pCts Obligationerne, at man fandt det betænkeligt at yde Statsgaranti for $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationerne, idet man derved ligesom aabnede for noget, man ikke ønskede skulde komme ind i Statshusholdningen. Imidlertid er Forholdene nu ved de Omvæltninger, som finder Sted i Verden ogsaa paa det finansielle Omraade, saa ændrede, at denne Betænkelighed ikke mere kan være til Stede. Staten maa betale en højere Rente for sine Laan end tidligere, og man har derfor, da det utvivlsomt er rigtigt, at Husmandskreditforeningerne vil have stor Nytte af under den nuværende Kurs paa 4 pCts Obligationerne at kunne udstede $4\frac{1}{2}$ pCts Obligationer, som de vilde lide mindre Kurstab paa i Omsætningen, ment at kunne gaa ind paa denne af Husmandskreditforeningerne oprindelig ønskede Bestemmelse. Den er optaget i Landstingets Affattelse og betyder en Imødekommen overfor disse Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

Samtidig er der udgaaet en Bestemmelse, som blev sat ind i Folketinget paa en Maade som Erstatning, fordi man ikke vilde imødekomme dette Krav om $4\frac{1}{2}$ pCt., nemlig Bestemmelsen om, at man kunde tilstede en Forhøjelse af Maksimaludlaansprocenten fra 50 til 55 pCt. Man satte det ind i Folketinget, samtidig med at man besluttede sig til ikke at gaa til Stats-

garanti for $4\frac{1}{2}$ pCts Obligations-Serierne. Nu har Landstinget ment, at det ikke var heldigt at gaa til denne Forhøjelse, og jeg tror, at stor praktisk Betydning havde Bestemmelsen om disse 5 pCts Forhøjelse af Maksimaludlaansprocenten ikke, og har derfor ikke haft noget at indvende imod, at den er bortfaldet.

En anden Hovedændring gælder § 2, hvor der er sket Ændring i et Forhold, som var Genstand for megen Drøftelse i Folketinget, hvor Stemmerne stod ret lige. Alle vil erindre de Diskussioner, som fandt Sted, hvori et Medlem af Tinget, som ikke mere har Sæde her, nemlig det daværende Medlem for Herming-Kredsen (Rasmus Nielsen) deltog meget ivrigt og holdt paa, at den Forhøjelse af Ejendomsvurderingssummen, som § 2 aabner Adgang til, i alt Fald ikke skulde gælde for jordløse Ejendomme. Nu har Landstinget formet Paragraffen saaledes, at Vurderingssummens Udvidelse kun gælder for de Ejendomme, hvortil der hører et Jordareal af mindst 1 Hektar. Man har altsaa fastslaaet, at de egentlige jordløse Ejendommers Vurderingssum maa blive saaledes, som den er i den nugældende Lov.

Som Lovforslaget foreligger, tror jeg, det vil betyde en ikke ringe Fordel. Navnlig vil § 4 blive en ikke betydningsløs Fordel for Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Ovesen: Jeg skal paa mit Partis Vegne med faa Ord anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Landstinget, idet jeg dog kan tilføje, at det ikke er med udelt Tilfredshed, vi stemmer for det i dets nuværende Skikkelse. Visse af de Krav og Ønsker, som er fremsatte af de to Husmandskreditforeninger, og som maa anses for berettigede, naar henses til, hvilke Rettigheder andre Kreditforeninger nyder, er ikke blevet opfyldt, men da det er af Vigtighed at faa Lovforslaget ophøjet til Lov i denne Samling med de Forbedringer, som det bringer, og som den højtærede Indenrigsminister nævnede, er Lidet ikke inde til nu at fremkomme med videre Betragtninger over Lovforslagets nuværende Affattelse eller fremsætte Angreb derimod, naar dog intet opnaas derved. Man kan undres noget over og har ondt ved at forstaa, at bl. a. den Udvidelse af Amortisationstiden, som For- eningerne satte stor Pris paa at faa i Lig-